

Řehole řádu nejblahoslavenější Panny Marie Karmelské

ustavená svatým Albertem, patriarchou jeruzalémským a korigovaná, doplněná a schválená papežem Inocencem IV.

1. Albert, milostí Boží patriarcha církve jeruzalémské, milovaným synům v Kristu B. a ostatním poustevníkům, kteří pod jeho poslušností žijí poblíž studny na hoře Karmelu, pozdrav v Pánu a požehnání Ducha svatého.
2. Mnohokrát a mnoha způsoby stanovili svatí Otcové, jak má kdo, ať je v kterémkoli řádě nebo ať si zvolí jakýkoliv způsob řeholního života, žít v následování Ježíše Krista a jemu věrně sloužit s čistým srdcem a dobrým svědomím. Poněvadž nás však žádáte, abychom vám podle vašeho záměru dali návod k vašemu životu, zachovávejte napříště toto:

3. Volba převora

Především ustanovujeme, abyste jednoho z vás měli za převora. Ať je k tomu úřadu zvolen jednomyslným souhlasem všech nebo rozváznější většiny. Každý z vás ať mu slíbí poslušnost, a když ji slíbí, ať se jí snaží skutečně zachovávat, spolu s čistotou a zřeknutím se vlastnictví.

4. Kde se mají zřizovat naše kláštery

Sídla můžete mít o samotě, nebo kde vám budou darována místa vhodná a způsobila pro váš řeholní způsob života, budou-li se zdát výhodná převorovi a bratrům.

5. Cely bratrů

Podle daných okolní místa, které si zvolíte za pobyt, ať má mimo to každý z vás vlastní oddělenou celu, jak budou všem přikázány nařízením převora a se souhlasem ostatních bratrů nebo rozváznější části.

6. Společné jídlo

Avšak to, co se vám předloží, požívejte spolu ve společném refektáři a při tom poslouchajte nějaké čtení z Písma svatého, kde to lze snadno zachovat.

7. Nezaměňování cel

Nikomu z bratrů není dovoleno, leda s povolením převora, který v tu dobu bude, změnit mu vykázané místo nebo vyměnit se je s jiným.

8. Cella převora

Cela převora ať je poblíž vchodu, aby se první setkal s přicházejícími; a podle jeho rozhodnutí a nařízení ať se pak děje vše, co je třeba učinit.

9. Prodlévání v cele

Každý ať zůstává ve své cele nebo blízko ní, rozjímá dnem i nocí o zákoně Páně a bdí na modlitbách, není-li jinak oprávněně zaměstnán.

10. Církevní oficium

Ti, kdo se umějí modlit s kleriky kanonické hodinky, ať je konají podle ustanovení svatých otců a schváleného zvyku církve. Ti pak, kteří to neumějí, ať se při nočních bděních modlí pětadvacetkrát Otčenáš, vyjma neděle a svátky, kdy určený počet nařizujeme zdvojnásobit, aby se Otčenáš pomodlili padesátkrát. Sedmkrát ať se pak tato modlitba recituje namísto ranních chval. Namísto ostatních hodiněk podobně sedmkrát kromě nešpor, kdy se ji pomodlí patnáctkrát.

11. Bez vlastnictví

Nikdo z bratrů ať neříká o ničem, že je to jeho vlastnictví, nýbrž mějte všechno společné. Převor nebo bratr od něho pověřený tímto úřadem ať rozdělí každému, jak co kdo bude potřebovat. Při tom ať se přihlíží k věku a nutnosti jednotlivých. Podle nutnosti budiž vám dovoleno mít osly nebo mezky, i nějaká zvířata nebo drůbež k výživě.

12. Kaple a denní slavení

Když to bude možné, ať se uprostřed cel zřídí kaple. Tam se denně ráno scházejte ke slavení mše, pokud to lze.

13. Kapitula a napomínání bratří

O nedělích nebo podle potřeby v jiných dnech se poučujte o řeholní kázni a spáse duší; při tom ať jsou s láskou napomínáni bratři, u nichž byl zpozorován nějaký přestupek nebo provinění.

14. Půst

Půst zachovávejte všechny dny mimo neděle, od svátku Povýšení svatého kříže, až do dne Zmrtvýchvstání Páně, neradí-li nemoc, tělesná slabost nebo jiný spravedlivý důvod půst zrušit, neboť nutnost nemá zákona.

15. Zdrženlivost od masa

Od požívání masitých pokrmů se zdržujte, leda když se berou jako léčivý prostředek při nemoci nebo slabosti. A protože musíte často žebrat na cestách, abyste nebyli vašich hostitelům na obtíž, můžete se mimo vaše domy vzít pokrmy vařené s masem. I na moři smíte jíst maso.

16. Duchovní zbraně

Poněvadž život člověka na zemi je zkouška a všichni, kdo chtějí zbožně žít v Kristu, musejí podstupovat pronásledování, a k tomu váš protivník ďábel jako řvoucí lev obchází a hledá, koho by mohl zhltnout, usilujte se vši pečlivostí obléci se do plné výzbroje Boží, abyste mohli čelit ďáblových nástrahám. Mějte bedra přepásaná pásem čistoty. Opevněte hrud' svatými myšlenkami, neboť je psáno: Svatá myšlenka tě uchrání. Za pancíř ať vám slouží spravedlnost, abyste milovali Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou a svého bližního jako sami sebe. Při každé příležitosti se hned chraňte vírou jako štítem, tak budete moci uhasit všechny ohnivé střely toho ničemníka. Neboť bez víry se nelze líbit Bohu. Jako přilba ať vám slouží pevná naděje, že dojdete spásy jen od Spasitele, který spasí svůj lid od jeho hříchů. Meč ducha, totiž Boží výroky, mějte v plné síle pohotově v ústech i ve svém srdci. A ať konáte cokoli, ať se to stane podle slova Páně.

17. Vytrvalost v práci k vyvarování se zahálce

Konejte stále nějakou práci, aby vás ďábel našel vždy zaměstnané, aby si z vaší zahálky nemohl najít nějaký přístup k vaší duši. Učitelem a zároveň příkladem, je vám v tom svatý Pavel. Jeho ústy mluvil Kristus, on byl od Boha ustanoven a dán za hlasatele a učitele národů ve víře a pravdě. Když toho budete následovat, nebudete moci zbloudit. Praví: „Když jsme byli u vás, ve dne v noci jsme se lopotili, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom na to neměli právo, ale předkládáme vám sebe jako vzor, který byste mohli napodobovat. Ano, už tehdy, když jsme byli u vás, dali jsme vám toho pravidlo: Kdo nechce pracovat, ať nejí. A teď slyšíme, že někteří z vás žijí nepořádně a nic nepracují. Takovým lidem důrazně prikazujeme mocí, kterou máme od Pána Ježíše Krista, aby pěkně v klidu pracovali a jedli chléb, na který si sami vydělají. To je svatá a dobrá cesta, tou jděte.“

18. Mlčení

Apoštol doporučuje i mlčení, když prikazuje v klidu pracovat. Také prorok dosvědčuje: „Ovoce spravedlnosti je mlčení.“ A opět: „V mlčení a naději je vaše síla.“ Proto ustanovujeme, abyste od kompletáře zachovávali mlčení až do primy příštího dne. V ostatní dobu, i když není prikázáno tak přísné mlčení, varujte se přece bedlivě přílišného mluvení. Neboť jak je psáno a zkušenost neméně učí, mnohomluvnost se neobejde bez hříchu. Dále se říká: „Kdo je nerozvážený v řeči, dojde zkázy.“ A též: „Kdo dělá mnoho řeči, škodí své duši.“ A Pán praví v evangeliu: „I z každého neužitečného slova, které lidé pronesou, musí v soudný den vydat účty.“ Ať si proto každý vezme váhu na svá slova a na závoru svá ústa, aby neklopýtl a neklesl jazykem a jeho pád nebyl nezhojitelný k smrti. Ať dbá s prorokem na své cesty, aby se jazykem neprovinil. Ať se bedlivě a svědomitě snaží zachovávat mlčení, v němž je ovoce spravedlnosti.

19. Napomenutí převorovi k pokoře

Ty však, bratře B., a kdokoli bude po tobě ustanoven převorem, mějte vždy na mysli a zachovávejte skutkem to, co praví Pán v evangeliu: „Kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vašim služebníkem, a kdo by chtěl být mezi vámi první, ať je vašim otrokem.“

20. Napomenutí bratrům k úctě k převorovi

Vy pak, ostatní bratři, mějte pokorně v úctě svého převora. Spatřujte v něm spíše Krista, který ho nad vámi ustanovil, než jeho osobu.

Vždyť představeným církve praví: „Kdo poslouchá vás, poslouchá mne, kdo pohrdá vámi, pohrdá mnou.“ Abyste nebyli jednou odsouzeni pro pohrdání, ale abyste si pro poslušnost zasloužili odměnu věčného života.

21. Závěr

To jsme vám krátce napsali, podali jsme vám návod, podle kterého máte žít. Jestliže však někdo učiní něco navíc, sám Pán mu to odmění, až přijde. Ať však jedná s rozvahou, neboť ta řídí ctnosti.